ANUL XIV. No. 2314. — 6 PAGINI 2 LEI — Miercuri 10 Februarie 1937

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 600
Pe şase luni . . . . „ 350
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60. Administraţia 3.26.60. Redacţia şi provincia 3.26.69.

TELEFON CLUB ESTE CAMPION NAŢIONAL DE HOCKEY

TRADIŢIA-TRISTA TRADIŢIE-SE REPETA!..

Echipa naţională de hockey nu s'a putut descotorosi nici anul acesta de lestul „jucătorilor" orgolioşi şi cu... gust turistic

OARE SA NU EXISTE NICI UN OM DE CURAJ LA FEDERAŢIA DE HOCKEY?

Pulsează, desigur, în conducătorii sportului românesc, un viscol de naţionalism explicabil şi brav. Ne este imposibil să credem că destinele stindardului nostru sportiv nu sunt drenate prin canalul unei ambiţiuni demne de victorie. Prin filtrul unei explicabile griji de-a înălţa fanionul sportului românesc pe meterezurile celor mai răsunătoare izbânzi.

Căci, dacă ar fi să credem altfel ar însemna să facem bilanţul isprăvilor de până acum, să tragem obloanele şi să ne apucăm de alte treburi mai puţin sentimentale, şi fără riscul deziluziilor.

Există în conducerea sportului românesc — în toate secţiunile acestui sport — o disciplină de conducere şi de simţire, pe care nimeni — până acum — n'a întrerupt-o. Căreia nimeni, niciodată, nu i-a putut surprinde un singur caz de contravenţie.

In football, în box, în toate sporturile majore, cocarda tricolorului nostru sportiv a fost reprezentată întotdeauna cu grije.

Se putea altfel?...

Indiscutabil, nu. Şi totuşi, — iată — sporturile „minore" au reuşit performanţa să se arate „minore (mintale)" şi sub acest raport de obligaţiune elementară.

După ping-pong, hockey-ul!...

Ceeace nu şi-a îngăduit footballul, ceiace nu şi-a permis boxul, a avut cutezanţa s'o facă... ping-pongul. Iar acum, este pe cale să repete aceiaş lamentabilă pildă de contravenţiune, hockeyul pe ghiaţă.

Coloanele «Gazetei Sporturilor» au cauterizat în câteva articole tăioase, influenţa exercitată la ping-pong, de un jucător pe care îl interesa mai puţin o bună figură a echipei noastre naţionale, peste graniţă, decât excursia gratuită a unui prieten, pe care voia să-l plimbe neapărat pe contul Federaţiei şi'n paguba stindardului nostru sportiv, în străinătate.

Dosarul acesta nu este închis.

Am primit la redacţie scrisori de disculpări şi de revelaţiuni, a căror scadenţă se apropie. La reîntoarcerea echipei naţionale de ping-pong, chestiunea aceasta va impune noui şi făţişe clarificări, răspunderi şi sancţiuni. Căci prestigiul nostru atletic nu poate fi umbrit, fără răspundere, de niciun sport. Nici chiar de unul care intitulându-se «minor», se consideră probabil la adăpostul sancţiunilor severe. La umbra circumstanţelor atenuante...

Dosarul «ping-pongului» îşi aşteaptă deci sorocul unei inevitabile şi voiniceşti reluări.

Dar până la scadenţa aceasta, agenda noastră pare să se fi îmbogăţit cu o nouă pildă de contravenţie, la regula intangibilă a grijei pentru prestigiul nostru sportiv.

Hockey-ul alunecă şi el pe ghiaţă?

După ping-pong, care şi-a îngăduit să sară peste... masa obligaţiunilor, ni se anunţă acum că şi hockeyul a alunecat pe... ghiaţa contravenţiilor.

Nu avem încă dovada palpabilă a acestei noui şi lamentabile contraventiuni. Informaţiunile noastre însă — întotdeauna precise, ne-au semnalat o nouă manevră de intimidare, pe care un alt jucător, a exercitat-o asupra selecţioneurilor echipei naţionale de hockey.

Ni s'a semnalat că, cu complicitatea grupării din care face parte (şi ale cărei fonduri au consolidat bugetul deplasării) un (fost) jucător de hockey pleacă astăzi la Londra ca... să se plimbe. Să-şi completeze atlasul excursiilor în mod gratuit, să

(Continuare în pag. II-a)

CIOCOIU



D. NEAGU BOERESCU



O revelaţie a campionatelor naţionale de ski, desfăşurate Duminecă la Predeal
(Citiţi articolul nostru dela rubrică)

UN SUBIECT BUN PENTRU... EDGAR WALLACE

Tragicomica aventură a campionului român Gh. Popescu în Belgia, unde a fost lăsat, fără paşaport şi fără bani de managerul său şi a încercat să treacă clandestin graniţa

EPILOGUL MATCHULUI DELA LIEGE DOLHEM-GH. POPESCU



GH. POPESCU

Matchul desfăşurat la Liege, unde Gheorghe Popescu a fost învins numai mulţumită juriului şovin şi unui manager care probabil că la 62 ani a dat în mintea copilăriei, (căci nu putem spune altfel de d. Robert Eudeline, care ar dori ca pensionarul lui să fie admis în competiţia mondială de categorie pană, dar îl trimite în Belgia să boxeze cu un «uşor» nu a avut un epilog prea fericit.

După matchul din Liège. Eudeline şi-a încasat cota parte şi, lăsându-l pe Gh. Popescu să vină a doua zi, a plecat chiar în noaptea aceea spre Paris.

Managerul nu s'a interesat însă înainte de plecare dacă Popescu are viza de reintrare în Franţa.

Popescu n'o avea şi nici limba franceză nu o posedă prea bine.

Desigur că la frontieră autorităţile franceze, văzând în paşaport român fără viza de reintrare în Franţa, a refuzat să-l lase pe Gh. Popescu să treacă spre Paris şi... i-au arătat «uşa» înapoi spre Belgia, trimiţându-l autorităţilor belgiene cu carabina!

La Charleroi, punct de frontieră cu Franţa, consulul francez nu a voit să-i facă viza trimiţându-l la Liège, unde stătuse două zile.

Cu foarte puţini bani în buzunar — Eudeline nu-i lăsase decât 260 fr. belgieni — Gh. Popescu a revenit la Liège unde spre nenorocul lui a întâlnit un organizator pugilistic din Charleroi care a voit să-l ajute.

Organizatorul s'a suit cu Popescu în tren şi au revenit în Charleroi.

De contrabandă peste frontieră

Ce i-o fi spus Popescu, organizatorului belgian, se pare că nu a înţeles bine streinul, deoarece l-a ajutat pe o cale extra legală.

I-a dat 100 fr. de buzunar şi i-a angajat un şomeur care pentru chiria de 50 fr. trebuia să-l treacă frontiera printr'o pădurice, până pe teritoriul francez.

Şomerul s'a executat; a încasat comisionul de 50 fr. şi prin noroaiele din pădure, pe o distanţă de 8 km., ferindu-se de grăniceri, au ajuns cu bine până la prima staţie de cale ferată franceză.

In gara franceză însă, a fost descoperit de un grănicer.

Au fost percheziţionaţi până la piele, atât el cât şi şomeurul iar după ce autorităţile franceze au văzut că nu au nimic compromiţător la ei, au fost expediaţi cu primul tren... înapoi în Belgia!

In gara belgiană de frontieră, Popescu face ultimul act de gentileţe (!) faţă de şomeur şi-l roagă să-i schimbe cei 35 fr. belgieni ce-i mai avea în buzunar, în valută franceză.

Şomeurul ia banii şi — fireşte — se aruncă în trenul ce pornea chiar atunci din staţie, spre Liege, făcându-i lui Popescu — ah, politeţa occidentală — cu mâna, în semn de... salutare!...

Cu 2 franci în buzunar

Popescu a rămas îngheţat (şi de frig şi de emoţie) pe peronul staţiei belgiene.

Apoi şi-a luat inima în dinţi şi s'a plâns şefului poliţiei belgiene, cum... a putut!

A arătat biletul de tren francez, plus averea lui lichidă :... 2 franci!

Şeful poliţiei — din fericire un sportiv convins — l-a înţeles; i s'a făcut milă, l-a luat în birou, l-a ospătat şi a telefonat camaradului francez, explicându-i cazul.

Francezul din staţia vecină de peste graniţă s'a înduplecat la rugăminţile belgianului şi astfel Popescu, după două zile de peregrinări pe frontieră, a putut să revină la Paris.

I. S.

Toma Aurel a fost suspendat de comisiunea de box a Statului New-York!

Reclamă americană? Sau purul adevăr?

Unele ziare franţuzeşti înserează în coloanele rubricilor sportive, vestea suspendărei lui Aurel Toma de către comisiunea de Box a Statului New York.

Motivul acestei suspendări provine din faptul că Al. Francis şi Jimmy Bronson revendică dreptul de manager al fostului campion al Europei.

Ştirea de care pomenim este laconică. Nu este completată decât cu termenul acestei suspendări, care va expira în momentul în care litigiul dintre cei doi manageri se va aplana.

Aceasta fiind situaţia, vom încerca, să stabilim ceiace s'ar fi putut întâmpla cu Aurel Toma, din momentul ruperii relaţiilor lui cu Georges Leclerc şi până în prezent.

PRESUPUNERI

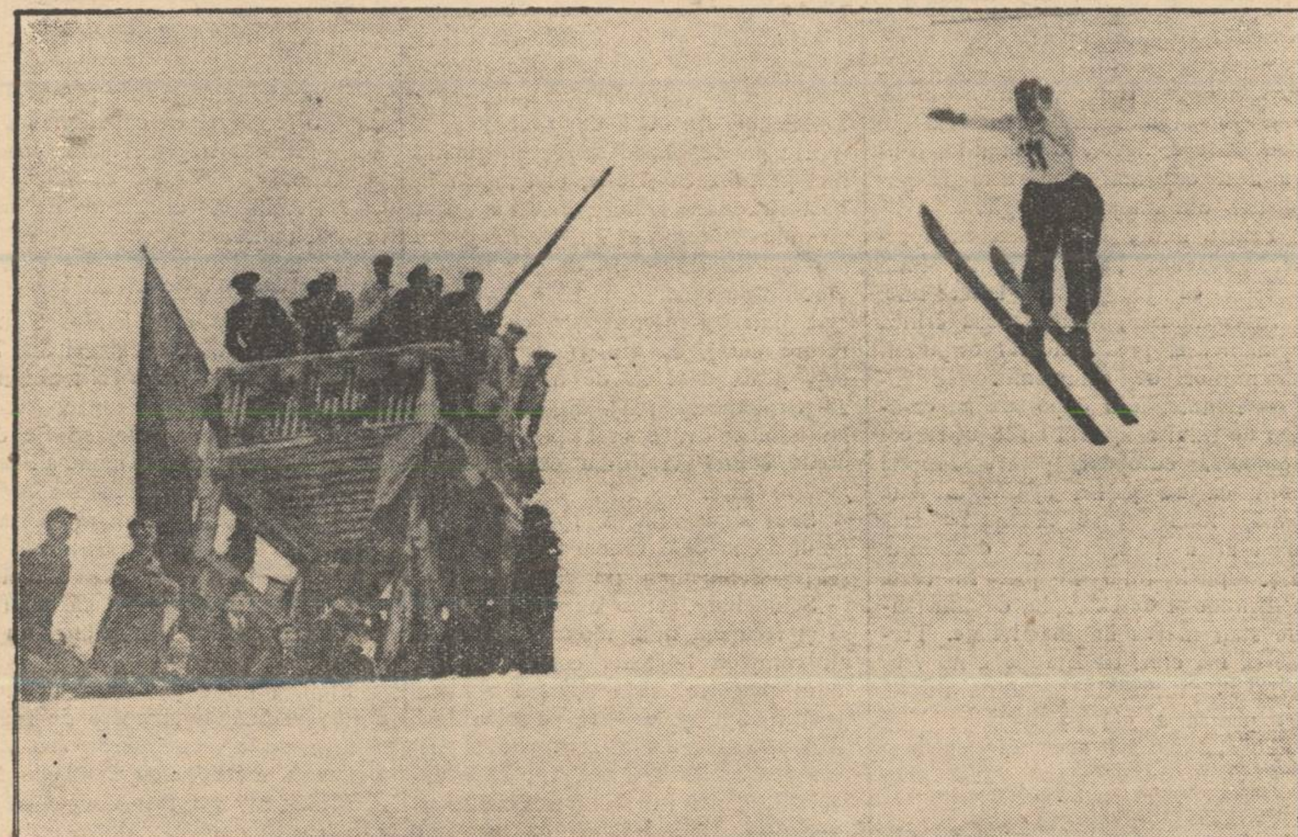
Intr'o scrisoare a lui Leclerc, pe care noi am publicat-o acum câteva zile, managerul francez spunea, printre altele: **sunt fericit că Aurel Toma a încăput pe mâini bune şi nu a rămas sub conducerea aceluia care mi l-a furat».**

Din aceste spuse rezultă că în timp ce Lew Burston perfecta, în numele lui Al. Francis, angajarea lui Aurel Toma pentru America, Leclerc a insistat pe lângă impresarul arene Madison Square Garden, să reţină el pe fostul campion european şi să nu-l cedeze lui Al. Francis.

Se poate întâmpla ca Lew Burston să se fi convins de valoarea pe

(Continuare în pag. IV-a)

Aspecte dela campionatul de ski



O splendidă săritură a lui Covacsy

Campionatele mondiale de ping-pong s'au terminat

Au câştigat Statele Unite şi Cehoslovacia câte 2 campionate şi Austria un campionat

După concursurile grele şi înverşunate de 8 zile, campionatele mondiale din Baden au luat sfârşit. Nici din ultima zi a acestui concurs n'au lipsit surprizele şi senzaţiile. O surpriză este de exemplu victoria lui Bergmann în faţa lui Ehrlich, în proba de simplu domni. Ehrlich, învingând cei mai buni adversari din lotul său (Barna, Kolar, Soos, Hazi, Boros) s'a întâlnit cu austriacul Bergmann, care n'a avut de jucat matchuri grele. Dar şi la tragerea de sorţi trebue să ai noroc. Ehrlich a avut ghinion. Ca şi la Praga, la Baden a reuşit să ajungă în finală unde însă a cedat.

A doua surpriză s'a produs la campionatul de doamne. In finala au luptat Aarous (USA) şi Pritzi (Austria). Matchul lor a durat însă prea mult timp. Depăşind timpul reglementar, s'a aplicat noul regulament şi s'a luat hotărârea că nici una din cele două campioane n'a câştigat titlul. Ambele au fost declarate al doilea. Se vede acum, că dispoziţia care era votată contra tacticei pur defensive, este totuşi în interesul aceluia care urmează această metodă de joc. D-ra Pritzi a tras tot timpul — adversara sa e o cunoscută atacantă, — şi astfel a reuşit să... nu piardă. In îmrpeju-

(Continuare în pag. 3-a)

Turul României

Proectul de parcurs al celui de al 4-lea circuit ciclist nu pare fericit inspirat

«Turul României», singura probă de mari dimensiuni a ciclismului românesc constitue o problemă dintre cele mai greu rezolvabile. De lucrul acesta îşi dau desigur seama şi organizatorii importantei competiţiuni şi oficialii noştri.

Din păcate însă, se pare că toţi dau zi după zi şi crezând că timpul stă în loc, nu iau hotărârile dictate de împrejurări şi nu se ocupă din vreme de amănuntele probei.

«Turul Franţei» are o vechime de 34 ani. Cu toate acestea, nu ia bine sfârşit o ediţie şi promotorii formidabilei întreceri, încep să se îngrijească de viitoarea ediţie.

Este în acest fapt, dovada atenţiei deosebite ce trebue să se poarte unei asemenea competiţiuni.

La noi, situaţia nu este aceasta. Organizatorii şi oficialii noştri sunt răbdători. Aşteaptă zile mai bune, pentruca — în ultimul moment — să dea lucrurile peste cap şi să comită unele ireparabile greşeli.

Nu aducem acuzaţii Federaţiei de specialitate, pentrucă ea se conformă obiceiului pământului. Ne-ar place însă ca forul care şi-a luat greaua misiune a regisărei celei mai formidabile competiţiuni din

(Continuare în pag. IV-a)